

40 års jubilare på Nr. Vium Mejeri

Startede som teenagere. 40 år senere stadig kollegaer på Nr. Vium Mejeri

Fredag i denne uge kan kollegaerne William Egeris Svendsen og Villy Vium Jensen sammen fejre deres 40 års jubilæum hos Arla Foods Nr. Vium Mejeri. Privat bor de tæt på hinanden i Egeris, nabobyen til Mejeriet. Derved har de om nogen både fulgt Mejeriet udvikling inde som udefra.

De startede som teenagere på Nr. Vium 1973 og der blev årligt produceret 3.300 tons ost. Der blev produceret Havarti, Brie, Camembert, rygeost osv.

Tingene tog en forrygende udvikling da Esrom kom til Nr. Vium i 74/75 og Brie og Camembert blev flyttet til Troldhede i det efterfølgende år steg produktionen til 5.400 tons ost.

1975 blev året hvor hygiejnen fik et løft med et træforbud i produktionen, derved skulle 6.000 stk. osterammer med træsider ikke længere bruges til osterammer, i stedet blev der hurtigt lavet 15.000 stk. Hordenrammer i aluminium. Som teenager i 1977 var det ikke computere der var en del af ens liv, og i dette år blev den allerførste computer købt til mejeriet det var en Commodore og computeren var kommet for at blive.

1978 afhændede MD ryge- og flødeosten og produktionen af Esrom fik et løft til 5.000 tons. Med de efterhånden store

tonnager blev et nyt spade-stik taget i lokalområdet og DP valleprotein fabrikken blev bygget som nabo til Nr. Vium. I forbindelse med udvidelse i slut 70'erne sørgede man for at sikre sig rigelig byggegrund, det viste sig her mange år senere at være en god ide dog ikke i nærheden af at være nok da man i 2012 har udvidet mejeriet med sit 3. osteri, som i denne måned har 1 års fødselsdag.

Kapaciteten er på de 40 år gået fra 3.300 tons til en kapacitet på 59.000 tons ost, hvilket i snit svarer til 1500 tons stigning pr. år de 2 kollegaer har været ansat.

Villiam og Villy har om nogen prøvet det hele. De startede begge på lageret, hvor de hurtigt blev instrueret i hvordan man gebærder sig på en arbejdsplads. Her arbejdede de

med at vende ostene manuelt på ostehylderne. De blev begge lånt ud til produktionen og efterfølgende fastansat i produktionen. Arbejdet her var hårdt men medarbejderne morede sig og havde intern konkurrence om hvem som kunne få mest fra hånden. I 1975 fik mejeriet den første automatiske ostetank og der forsvandt noget af det fysiske arbejde fra osteriet og er siden gået slag i slag med automatisering. I 1980 var produktionen så stor at der kom et nathold. Natholdet kom Villy på og er det i dag. Villy blev på dagholdet og er det også i dag. Gennem årene har de begge i perioder været sikkerhedsrepræsentanter og Villy var i 90'erne tillidsmand hvor bølgene kunne gå højt pga. de mange omlægninger i dansk mejeribrug.



William Egeris Svendsen



Villy Vium Jensen

I dag foregår størstedelen af produktionen maskinelt med overvågning af produktionsflowet, dog skal det fremhæves at med Villiam og Villys store viden inden for osteproduktion man er meget glade for, at de stadig er hovedansvarlige i saltning af Esromste hvilket de i mange år har

passet til punkt og prikke. I alle årene har de to lært et hav af elever op, hvoraf mange i dag er deres kollegaer og også lært mange nye kollegaer op. Det forlyder sig altid fra folk som har været i deres kyndige hænder, at der er godt nok noget erfaring at lære af.

Henning Larsens dagbog fra verdens hårdeste cykelløb

Vi bringer her et udpluk af Henning Larsens dagbog. I disse dage deltager Henning Larsen i Race Across America

Henning Larsen, Videbæk, er for andet år i træk med i cykelløbet Race Across America. Et cykelløb der er kendt som verdens hårdeste løb.

Race Across America køres på tværs af USA fra byen Ocean-side i Californien på vestkysten til byen Annapolis i Maryland på østkysten.

Ruten, der byder på 51800 højdemeter og 4828 kilometer, går gennem 13 stater, hvor blandt andet Nevada ørkenen og Rocky Mountains ligger.

Tirsdag

Der er nu kun tale om timer, før Henning Larsen fra Videbæk for første gang træder i

pedalerne og ruller ud på den første kilometer af det godt 4.800 kilometer lange cykelløb, Race Across America.

Løbet, der er udformet som en lang enkeltstart, hvor uret ikke stopper, før rytterne er hele vejen igennem, skal gennemføres på maksimum 12 døgn, men Henning Larsens drøm er at gøre det på mindre end ti.

Den drøm blev skabt tilbage i 2012, hvor han som den blot anden dansker nogensinde gennemførte Race Across America som solorytter.

Det skete dog ikke uden voldsomme udfordringer, som var tæt på at tvinge Henning Larsen ud af løbet.

Han blev blandt andet ramt af hedeslag i ørkenen, og hans nakke endte med at strejke så meget, at han ikke kunne holde sit eget hoved oppe.

Allerede dengang begyndte han derfor at tale med flere på holdet om, at det kunne gøres bedre, hvilket er en af grundene til, at Henning Lar-

sen igen i år vil prøve kræfter med det ekstreme løb.

- Jeg er stadig lidt nervøs for, hvordan det kommer til at gå med min nakke, og hvordan jeg kommer igennem ørkenen, fortæller Henning Larsen: - Men jeg har jo gennemført løbet før, og jeg skal jo egentlig bare ud at cykle en tur, tilføjer han med et smil.

Den 46-årige cykelrytter har været i USA og forberedt sig med sit hold siden torsdag, og man kan uden at overdrive det mindste sige, at han er mere end klar til at komme i gang.

- Det bliver vist en lang dag for mig i dag,« som han selv udtrykte det mandag formiddag. Taktikken har han også på plads, og den er klar. Kort sagt gælder det om at tage en timestation, som er pejlemærker på ruten, ad gangen.

- Man kan ikke overskue alle de knap 5.000 kilometer på en gang, så det er noget med at tænke 100 kilometer frem ad gangen,« forklarer Henning

Larsen.

Første rigtig store udfordring kommer allerede efter få timer af løbet, hvor rytterne rammer den ørken, som sidste år gav Henning Larsen så mange problemer.

Tirsdag aften

Solen bankede ned fra start, da Henning Larsen tirsdag (i sidste uge, red.) klokken 12.56, lokal tid, satte i gang fra startlinjen ved Race Across America 2013 i kystbyen Ocean-side.

Den danske rytter kom godt fra start, alt imens temperaturen hurtigt steg fra 30 og op til 45 grader som det varmeste tirsdag eftermiddag.

Henning Larsen havde forberedt sig på den ekstreme varme og stoppede derfor efter godt en times kørsel for at skifte til en speciel køletrøje, som virker ved, at man hælder koldt vand på ham, mens han cykler.

I denne løbets første fase må følgebilerne ikke køre ved siden af eller bagved rytterne, men skal køre i forvejen og stoppe hver gang, rytteren skal have vand, energidrik eller mad.

Varmen var dog ikke den eneste udfordring for Henning Larsen og de øvrige ryttere. En række stejle stigninger skulle også passeres lige fra start.

Dem kom Henning Larsen godt over og efter at være kørt nedad den nedkørsel, som kaldes glaselevatoren, fordi man kører med op mod 75 kilometer i timen ned i en bageovn af en ørken, hvor temperaturen stiger for hvert hårnålesving, ville han da egentlig gerne prøve en tur mere, som han sagde med et smil.

Men selv om Henning Larsen i år startede lidt langsommere ud end sidste år, hvor han gik helt ned i ørkenen i den første



Henning Larsen fotograferet i en nedkølings-pause, hvor han kigger på næste skridt på ruten tværs over USA.

del af løbet, så var det en trætmænd, der kom ind til aftensmad efter godt en halv dags løb.

Han kom dog hurtigt på cyklen igen, men omkring klokken 23 tirsdag aften gik den ikke længere. Henning Larsen måtte igen af cyklen og lægges til afkøling i følgebilen.

Han havde kramper og begyndende kvalme, men formåede igen at komme på cyklen til, hvad der skulle vise sig at blive en meget hård nat.

Derfor var det også en meget følelsesladet Henning Larsen, som klokken syv onsdag morgen, lokal tid, ankom til timestation tre efter i alt 378 kilometers i sadlen.

Der var kram til de personer, som havde siddet i følgebilen og hjulpet ham igennem natten, og man kunne tydeligt se, at han virkelig havde kæmpet sig igennem.

Ud over kilometerne, stigningerne og varmen havde han nemlig også måttet kæmpe med et maveonde.

Maveproblemerne begyndte dog at forsvinde mere og mere fra klokken fire natten til onsdag, og der vendte det så for Henning Larsen, som lige nu bare kører bedre og bedre.

Han er mærket efter nattens seje kamp, men begynder lige så stille at få fart i cyklen igen, og hvad vigtigt også er, så er

han langt fra så overophedet, som da han kørte i selvsamme ørken sidste år.

Onsdag

Arizonas glohede ørken med mere end 40 graders varme og en kraftig vind, der får sandkornene til at flyve om ørerne på én, er i skrivende stund scenen for Henning Larsen i Race Across America.

Den 46-årige rytter er siden sit maveonde natten mellem løbets første og anden dag bare blevet bedre og bedre, og han har derfor også kørt sig ind på flere konkurrenter.

Her torsdag sidst på eftermiddagen, lokal tid, er han mere end 1000 kilometer inde i løbet, og han virker ikke som en, der har tænkt sig at sove lige med det samme.

Først på eftermiddagen var han dog lige inde at blive kølet ned, hvilket foregår med fødderne i isvand, is på hovedet og på kroppen samt is på tallerkenen og så lige et par spejlæg og et glas mælk til.

Ved det lille pitstop virkede rytteren fra Videbæk både klar og fokuseret, selv om han kom direkte fra bageovnen.

Næste mål er Monument Valley.

Fortsættes i næste uges avis...



Holdet fotograferet inden cykelløbet gik i gang.